

B A J A

vegyes tartalmu hetilap.

Megjelen minden vasárnap.

Előfizetési árak

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Fél " . . . 2 frt 50 kr.
Negyed " . . . 1 frt 25 kr.
Tanítóknak egy évre 3 frt — kr.

Hirdetések

a legutányosabban számíttatnak.

Szerkesztőség

hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Szent-Antal utca 208. sz. a.
A SZERKESZTŐHOZ.

Az előfizetési pénzek és hirdetési díjak Nánay Lajos könyvnyomdájába küldendők.

Előfizetési felhívás a

„**B A J A**”

című vegyes tartalmu hetilapra.

Előfizetési feltételek:

negyed évre . . . 1 frt 25 kr
fél " . . . 2 " 50 "
egész " . . . 5 " — "

Vidéki előfizetéseket legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhetők.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását és anyagi támogatását kéri hofnui üdvözlettel

a „**B A J A**”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Baja, 1881. jul. 1.

Pár évtizeddel előbb, midőn Baja város mint erkölcsi testület vagyoni tekintetben tán az ország egyik legrendezettebb városa volt, akkor, midőn főtanodája az ország legjelesebbjei közt foglalt helyet, s mint ilyen messze vidékről vonta magához a fiatalságot, kik itt második hazájukat találták fel, társadalmi tekintetben is jóval magasabb fokon állott, mint áll jelenleg.

A grófi birtok megvételével Baja város jövőjének biztosítása volt czélozva, a kezek azonban, melyek a rendezés szálainak vezetésére voltak hivatva, csupán

kezek voltak és maradtak, nem volt egyetlen fő sem, mely az értelem szikrájával is bírt volna, így állhatott be azon szomorú catastropha, mely a város történetében mindig a legsötétebb lapot fogja képezni.

A tudatlanság, gyakran rozstelkűség, haszonlesés, nem csak elpoecskolta az óriási vagyont, hanem oly mérvű adóssággal is terhelte a várost, mely gyakran a bukás szélére vonta.

A ki ismeri a 60-as éveket, a ki bepillantott azon számadásokba, melyek az azon időben szerepelt egyéneket jellemzik, fájó érzelmek között kérdi önmagától, hát nem volt egyetlen ember se, ki korbácsot vett volna kezeibe, s verte volna szét a hitványokat?

Az egész nagy vagyont elszórtott, a részletfizetések teljesítve nem lettek, adósságot adósságra halmoztak, s ha pár ezer forintra volt szüksége a városnak, deputatio lett Bécsbe - Pestre küldve, alkuszok fogadva, sensariak, útiköltségek agio, provisio s tudja a jó Isten még minő kiadások nem lettek felszámítva, fizetve, mintha csak az lett volna a szándék, hogy tönkre juttassák a várost.

A grófi birtok, mely 650000 frtért lett megvéve, rövid pár év alatt elpoecskoltatott, s a városnak, mely a vétel előtt jó csomó készpénzzel bírt, több adóssága volt, mint a mennyiért a birtokot vásárolta.

A nagykiterjedésű sumár erdők örült módon kiirtattak, a házi kezelés dicsőségére legyen mondva, a város még azon költségeket sem vette be az öibe vágott

és rakott fából, mennyit a kivágási költségekre kiízetett.

S ha ezen gazdasági ágra vonatkozó számadásokat akarjuk megtekinteni, irónnal jegyzett néhány tételt találunk csak, melyek igazolják egész borzasztóságban, hogy a városi vagyont Csáki szalmája volt.

A hatásnak megvan mindig a maga visszahatása. Midőn a rendezés avatottabb kezekbe került, akkor, midőn a város tisztikarát, tanárait, tanítóit, cselédjeit hónapokon keresztül fizetni sem bírta, midőn mindezeknek havi nyugtáik zsorások kezén mentek keresztül, a takarékoság épen oly mértékben állott be.

A bevételek szaporodtak, kiadások leszállítottak, a gymnasium, mely nagy terhekkel nehezült a városra, az állam kezébe került, iskoláink elhanyagoltattak, középületeink rondák voltak, utaink járhatatlanok, szóval mintha csak rablógazdálkodást üztek volna.

Mindez még nem nyujtott elegendő jövedelmet arra, hogy megbirja fizetéseit a város, szükség volt egy új jövedelmi forrásra, s ez a közpótlék.

Mikor ez a vészmadár, sivitásával első ízben jelent meg a törvényhatóság közgyűlésén, mindenki elborzadt tőle, épen mint a kukik, mely a szomszéd ház tetéjén rémíti a halandókat, pusztulást, végenyészete tet tárt fel mindenki előtt.

De szükségünk volt erre is; erős harc után elfogadtuk, azon nyilvános kijelentéssel, hogy egy évre lesz csak behozva.

Az év elmúlt, a közpótlék azóta állandó teher az adózó polgárság vállain.

Ma-ho'nap egy évtized vonult el fejeink felett, a váltvetett törekvés rendet létesített, törlesztéseinket immár fenakadás nélkül megbirjuk, s ha ezen czélunkat elértük, ezen divó rendszerrel fel kell hagynunk.

Eddig csupán azon törekvés volt irányadó, hogy adósságunktól szabaduljunk, ennek a jelszónak többé uralkodni nem lehet, nem szabad.

Nem lehet, mert az adósságot nem mi, nem ezen generatio hozta a városra, nem jogos, hogy ezen generatio viselje folyton a terheket, különösen akkor, midőn a város közjavádmalai, rendes viszonyok között hoznak annyi jövedelmet, melyből az évi törlesztések fenakadás nélkül teljesíthetők.

De nem is szabad ezen jelszónak tovább uralkodni, mert megbénítja működésünket, akadályoz abban, hogy városunk közjávára hathassunk.

Ezen a téren hosszú idő óta tespedés van, pedig csak azon városnak van jövője, mely culturalis téren játszik szerepet.

Iskoláink elhanyagoltak, csupán a főgymnasium hire, neve lett visszahódítva, ebben pedig nekünk részünk nincs.

E téren még csak nyoma sincs meg a működésnek. Mi a nevelés ügyét tartjuk legfontosabbnak, a szellemi kiképzés, a műveltség meghonosítása, a nemes ízlés kifejtése, a munkára oktatás adnak garantált arra, hogy ezen város méltó

TÁRCZA.

A 93. számú percesomó.

— Egy ügyvéd-bojtár naplójából. —

Irta: DREISZIGER KÁLMÁN.

(Folytatás.)

Az erdők már teljes diszókben pompáztak, midőn elértem a hosszú távollét után Mihályfalvát. Felujultak bennem ismét a Józsa iránti hő érzelmek. Majd kacagtam tettem felett, de eme kacagás inkább zokogásnak volt vehető, mert könyeim hulltak, majd sirtam, mi azután valódi keserv és fájdalom volt.

Legelső hírnek azt hallottam, hogy Balassa Gyula főhadnagy egy növel megszökött, mi annál inkább feltűnő volt, mert pár napra esküvőt akart tartani egy más növel. . .

Már gondolni kezdtem, hogy a megcsalt nő Irma, de ezt komolynak venni nem is merészeltem, mert sokkal tartósabb szerelműnek hittem őt, mintsem, hogy oly könnyen votné magát más karjaiba főleg akkor, mikor ő nekem már csaknem „bizonyos“-om volt a házasságban.

„Tán ép úgy tett ő is, mint én? . . . Más szeretett!“ mondtam magamban és már-már meg is nyugodtam e tudatban, midőn azonban egy levélkét kézbesítettek, melyben ezek valának írva:

„Kedves Béla! A visszontlátás örömeinek élvezetere kér Irmád.“ Megörültem ennek; meg, különösen azért; mert meggyőződtem fenti hitem valótlanágáról és meg irántami hő szerelméről.

Kétszer is elolvastam a sorokat és ekkor magamba idéztem az öreg Pálffy eme szavait: „Szerelmedet ne legyen a bolygó tüzhöz hasonló, hogy tévutra vezessetek azzal valakit!“ És ime én megtettem azt!

E gondolatok közt ért az est, az első est Mihályfalván, hol én azelőtt oly kimondhatlan boldog voltam és most, igen, most boldogtalan vagyok a szerelemben.

Reggelre határoztam a találkozást!

. . . Mint midőn a hajótört, ki megmenekülve egy oly helyre jut, hol minden ismeretlen, hol minden más, mint az ő otthonán, s ezért félve lép a tán senki által sem birtokolt földre — voltam én is, midőn Irma lakásába léptem: félttem, remegtem, mert vétettem ellene, s most is csak a kényszer következtében megyek hozzá.

Ott ült szobájában, hol minden a régi volt — pamlagán. Arcáról hiven tükröződött le a fájdalom. Még mosolyai sem voltak oly hatásosak, mint előbb, hanem fájdalmas guny mosolyok tetszettek.

A visszontlátás nem olyan volt, mint a minőnek hittem: egyszerű köznapi szók; semmi meglepetés, sőt nyugodtsággal párosult hidegségből állt a fogadtatás. Emé állapotából csak később megedett fel Irma, — akkor meg én lettem komor, szótanná.

Bűnös voltam, s így nem mertem szólni és kérdezni, mintha tudtam volna azt, hogy ő hű informatióval bír az én tettemről; pedig nem! ő nem tudott arról semmit.

Csak mintegy negyedőrai hallgatás után szóltott így hozzám:

— Visszahoztad szerelmedet, hogy engem boldogíts és legyek ismét az, olyan,

mint voltam egy év előtt, midőn még nem ismertem a bánatot, nem éreztem a fájdalmat, hanem örültem és vigadtam és téged oly hévvel szerettelek. Igen, most tudom, mi a keserv, érzem a bánatot, mi annyira üldöz, hogy már-már a kétségbeeséshez állok közel, a honnan csak szerelmed menthet ki. Jer ölelj, csókolj meg, hogy legyek ismét boldog!

Megesókoztam, mikor ismét oly arányban gyúlt fel irántai szerelmem, mint volt az egy év előtt: feledni kezdtem Józsat.

Már én nagyon is változó voltam: egy negyedóra előtt azt helyeztem messze eléje Irmának, s most ime, most őt még előbbre, mint volt Józsa. . . Jele ennek az, hogy az ifjú, ott mindenütt szerelmes, hol bizalmas szót nyer és elragadja egy szerelmes hang oda, hol már a képzelet is valóként áll, hol már élete párjának hiszi azt, ki női könynyelműség avagy szeszélyből egy bizalmas szóval tisztelte meg.

Nemcsak a nőkre, de mi reánk ifjakra is alkalmazható az, hogy annyiszor vagyunk szerelmesek és rajongók, a háznszor egy szép hölgyet látunk és attól szót nyerünk. . . Igen, ez való; én is hasoneménynek voltam hőse: előbb Irmát, majd Józsat, s most ismét Irmát szerettem lángolóan, s lehet, hogy még nagyon sokat fogok szeretni, de őket egyiket sem.

E fennebbiek mind a csók momájában futottak át agyamon villámként egy, miszerint a válasz elmondására is maradt annyi időm, hogy előbb azt meggondoljam.

— Messze, a hon más, ismeretlen tájain voltam, de azért a szerelem nem halt ki

keblemből: szerettem szüntelenül, lángolóan, még a csaták zaja sem volt képes ezt kioltani keblemből, sőt növelte, erősbitette, hogy a boldog viszontlátáskor — mi immár bekövetkezett — még hőbben szeressük egymást! — választalom szavaira, amely szavaim oly kétértelműség rejlett, mit csak én, de ő meg nem értett: szerettem, de nem őt!

Tovább csevegtünk, de Irmán még mindig észrevehető volt, hogy valami nagy bajának kell lenni, mit nem akar velem tudatni s tán senkivel, azért én kevés idő multával távoztam ép oly szerelmemmel, mint mikor a küzdőre indultam el, midőn minden fuvalomban nevért véltam hallani.

Ezután már gyakori vendége voltam. Ő is más szint öltött, mint volt az első találkozáskor, most minden a régi: a vonzódás épúgy mint a barátság. . .

Megkértem kezét!

„Igen“-nei felelt.

(Másodszor voltam már „kérő“ és mind kétszer „igen“-lő választ nyertem, először nem sikerült a házasság, de most, hiszem sikerülni fog.)

A Józsanál történetekről egyetlen szót sem hoztam fel néki, mert ha ezt teszem, ugy biztos lett volna a kudarc, no de meg különben sem kell a nőknek mindent tudni, hisz ugy is sokat tudnak már abból is, mit épen nem kellene. . .

A kedves ősz meghozta boldogságomat; mert 1849. augusztus 23-án hűségét esküd-tünk egymásnak az oltár előtt arra, hogy a siring nem fogunk elválni, — szeretjük, gyá-molítjuk egymást a szerencsében és úgy mint a balsorsban.

helyet foglalhasson el a haszonrangú városok sorában.

Tantermeink nem felelnek meg az igényeknek, egyes osztályok annyira tömve vannak, hogy a tanító még csak megismerni sem képes minden tanítványát, nemhogy az elemi oktatás alapjaiban részesíthetné a zsenge gyermekeket.

A törvény papíron marad, szavai holt betűk, az elhanyagolás, a fel nem vévés eredménye.

A város építése, szépítésére ugy szólna semmi sem történt, kivéve a piaci építkezést.

Szomorú állapotok ezek, tudjuk azt mi is jól, hogy évtizedek elmaradását nem lehet azonnal pótolni, de megnyugvásunkra nem nyújthat okot azon siri csend, mely honol az irányadó körökben.

Tömörtlui, megindítani szükséges a mozgalmat, mert a tepszedés halált hozó és okozó, nem a polgárság, a hatóság van hivatva irányt adni, javaslatlalt, kezdeményezéssel fellépni, s ha ezt teszi, a polgárság támogatására bizton számíthat.

A mai ifjúság.

Hanyatlás, tepszedés mindenütt! Az anyagi hasznok és élvezetek eléréseért vívott küzdelmekkel háttérbe szorítják a szellem kiképzését, és az erkölcsi tisztaságot; divatért feláldozzák vagyonukkal együtt becsületeket az emberek.

És mit tesz az ifjúság?

Az ifjúság, melynek leginkább kell a szellemi magaslat eléréseért küzdeni s az erkölcsi tisztaságot produkálni, elfeledi magasztos hivatását, és a helyett, hogy az egyenes uton haladva, hivatását betölteni és szellemi ismereteit jó- és hasznossal gyarapítani iparkodnék, az ellenkezőt teszi, nem mintha tudatában nem volna tettei és felfogásai ferdeségének, hanem merő szokásból, — mi ma már divattá fajult, — és oly tényeket produkálnak, melyek a mellett, hogy az erkölcsi tisztaságot csontkítják, a szellemi haladás hátrányára is szolgálnak.

Pedig van-e valakinek szebb, dicsőbb s magasztosabb hivatása az ifjúságnál, ki előtt még a jövő áll, hogy azt a jelenben szerzett erkölcsi és szellemi dolgokkal anyagilag is fényesen biztosítsa?

Ekkor jutott még egyszer eszembe Józsa: magam előtt vétem őt könyörögve látni, hogy boldogítsam őt, de én azt nem tehetem már, mert van kit boldogítanom s kivel hiszem boldogul is fogok élni...!

De titokzatos a jövő, nem tudom mit rejt magába, azért azt mondom csak: most boldog vagyok!

Midőn most esküvőnk után átfutottam naplóm, akkor láttam, hogy ez valóságos elbeszélés: megvan benne a kezdet, bonnyadalom és vég kifejtés... addig szerencsésen... Tovább nem folytatom, legyen az a jövő é!

1849. augusztus hó 30-án

Szentessy Béla.

Midőn elolvastam a naplót a felett kezdtem gondolkozni, vajjon a férjnek, ha a nő ellenzi — megítéli-e az elváltást?!

— Nem! Oh nem! Ó kijátszott volna Irmáját, ha nincs Pálfi Józsa látó rokonságban s akkor ez kereshetett volna magának vőlegényt, csak az a kérdés, talált volna-e?

„A napot multával kell dicsérni!“ juttott eszembe ekkor — úgy itt is, átt kell nézni az egészet s akkor lehet véleményt, határozatot mondani feleltök. Itt is, van még a nő naplója, levelek, s azokból lehet hogy nagyon sok fog kiderülni a férj kérelmét támogatól.

Elmélkedtem volna tovább a napló felett, de principálimos ugyancsak trombitálta fülembé, hogy roppant mérvben szaporodnak a „sürgős“ darabok ez pedig nem más, mint a „felebezés“, mert ha semmit, de ezt az utolsó percére hagyják az ügyvéd urak boszantására a szegény bojtárnak.

Nincs senkinek széles e világon; mert az ifjak előtt tárva áll minden mód és alkalom s csak megragadniok kell, hogy hivatásukat betölthessék, s hogy ekkor az erkölcsi és szellem diadalától áthatva büszkén tekintsenek vissza ama korra, melynek gyümölcseit ma élvezik, melyek hivatások jól, helyesen felfogott érdekeiben elkövetett küzdelmekkel értek el.

Igaz, hogy míg a hivatást jól, helyesen betölthetik, sokat, nagyon sokat kell küzdeniök: először, az eléjük adott anyag sikeres feldolgozása és értékesítésével, másodsor az ifju kor esapongási kíváncsiáival szemben. A diadal ugy látszik a második tétel; mert az ifjúság az első küzdelem helyett, inkább a a második, könnyen elérhetőnek engedti át magát, s így a magasztos hivatást lábball tiporva, önmagát a jövőre nézve megsemmisíti.

Nézzunk végig a vendéglők, a sétateretek stb. mulató és élvezető helyeken, s nem-e mindenütt az ifjúságot találjuk tulnyomó számban, de nem akkor, midőn már kötelességüknek eleget tettek volna, hanem előbb; sőt sokszor a kötelesség teljesítés elől is ide menekülnek, hogy mint egy önmagokat megmetyélezzék a korcsmalég átkos bűzével. Hogy ezt tegyék s tehessék, lábball tiporják becsületeket annak téves tudatában, hogy „hisz ők még fiatalok, s nékiik minden szabad“, — ámde nem gondolnak arra, hogy legszentebb kötelességüket, hivatásukat teszik koczrára ezzel.

Rövid szemle kell csak az ifjúság felett, hogy határozott kárhozható véleményt mondjunk felettük; mert legszebb hivatásukat megvetve, bensejökben önmagok bükrónikát alkotnak ama kicsapongásokkal, melyek még arcaikon is láthatók: az élvővárság, kéjencség és itt-ott az embergyűlölettel. És mindezek csak a rossz társaságok és az élet minden oldalának oly koráni megismeréséből származnak.

Vajjon mi lesz azon ifjakból, kik egész időjüket a magasztos hivatás istápolása helyett a korcsmalég beszívásával töltik el, s kik megelégedve zsenge korukról, oly tényeket produkálnak, melyek nemcsak, hogy hivatásukkal contrast ellentétben állanak, de még a törvény által is büntetettek? A feleletet röviden

A másik füzetet már haza vittem s ott böngésztem ki belőle a következőket:

Czime „Rajzok ifju koromból“. Oly ingerlékeny lettem e cím elolvasásakor, mint mikor execution járok és ki fél rám zárja az ajtót és ugy zárt ajtók mögött hegedül el rajtam a napi díjat, no meg egy keveset a perköltség és tőkéből is.

A napló ezeket tartalmazta, melyeket ide is írtok;

„Ha valaki határozatlan akaratot óhajit élvezni, ugy legyen szerelmes, ha nem is valóban, legalább színleg, és akkor felismeri a határozatlant, ki annyiszor szerelmes a hány-szor beszél, annyiszor boldogtalan a hány-szor akar és ez nem más: mint a fiatal ember.

Van ugyan nekünk, szép nemnek is egy kevés e tulajdonból, de még sem oly mérvben, mert mi nem mindig szeretünk ugy, mint a hogy mutatjuk, hanem tettést szinlelünk: sokszor a kit legjobban szeretünk, leghidegebbnek mutatjuk magunkat irányában; máskor meg, akit nem szeretünk, oly szerelmet szinlelünk, hogy az azt hiszi el, mikép rajongunk érte.

Az ifjak között vajmi keveset találunk olyant, ki egynél több nőnek ne udvarolt volna, s ez jellemzi határozatlanságokat legjobban, — de az is tény, h-gy a kit őklángolóan szeretnek, azért képesek halálharcot is vívni.

Közvetlen tapasztalataim ezek, azért őrizkedem a csalftól s hízlegőkötől, mert ezek könnyen tévútra vezetnek, s becsülete-met tönkre teendik, s ekkor őkl nevetnek, kacagnak sirásom, kinjaim felett.

Hogy miről ismerem fel a határozatlan s csalft, a következő: ki első látáskor már oty tul otthonias, ki ismeretése első napjaiban

egybefoglalhatni, ha azt mondjuk: „proletárok, önmagukat csalók.“

Igen, ezeklé lesznek amaz emberek, kiknek magasztos hivatásukat betölteni lenne kötelességök, s kik e helyett az anyagi élvezet kizsákmányolását folytatják, hogy midőn özéljüket érve fennen hirdet-hennek dicsőségüket, ép az ellenkezőre a megaláztatásra ébrednek.

Az ifjúságot nemesítő olvasmányok kizárásával, az undort gerjesztő, s az élet minden gonosz- és ravasz csalfo-gásait feltüntető, s mintegy ezeket tanító francia regényekben buvárlódnak, ha már kitombolták magokat, hogy vesz-szék ki belőlük még az a néáni becsü-letkezés, a mit még a korcsma és rossz társaságok elől megmentett.

Ilyen t. olvasó, a mai fiatalság, ki célté tévesztve önkényt meg az örvény felé, hogy bekövetkezendő diadala helyett a bűn és állatiasság szellemétől átha-tottan sülyedjen a társadalom legalsó rétegebe, hol az embert csak alakjáról nevezik embernek, bensőleg pedig annak alárendeltjéhez hasonlónak nem csak mond-ják, de a tények magok is ezt hirdetik fennen.

Vajha az ifjúság letérne eme most követett, örvényhez vezető ösvényről és magasztos hivatását felfogva, egyedül ana-nak elérését, kivívását tűzné szem elé, hogy majdan ifjúságok leteltével büszkén, felemelt fővel mondhatná: „a sok küz-dés után biztos répartra jutottunk!“ — mig így, ha a jelen viszonyok tovább folytatódnak, olyanokká lesznek, kiknek nevét még ide írni sem merem.

Térjtek le ifjak az általatok most követett ösvényről, és forduljatok oda, honnan reátok a szerencse csillaga ra-gyog, mert csak akkor lehetnek rátok büszkék öregjeink, mint olyan ifjakra, kik magasztos hivatásukat híven töltik be és hogy boldogok lesznek! Z— y K— II.

== Díjszabályzat a bajai bérkocsisok számára. Érvényes 1881. évi július 1-től. I. Egy egész órára 1 személy 80 kr., egy egész órára 2 személy 1 frt, egy egész órára 3 személy 1 frt 20 kr. 2. Fél órára 1 személy 50 kr., fél órára 2 személy 60, fél órára 3 személy 80 kr. 3. Negyed órára 1 személy 30 kr., negyed órára 2 személy 40 kr.

szerelmet vall, ki különféle boldog képeket tár eléd a jövőre, ha ővé leendesz. Ez igen ez a csalfa; mert ép oly hirtelen hagy fel szép szavaival s szerelmével, mint a mily gyorsan hozzá fogott.

Ezeket tartottam szükségesnek naplóm bevezetéseül írni, mert egész naplómnak szel-leme az elmondottak körül ősszpontosul; — most pedig megkezdem a valót. — Egy nyári délutánon Mihályfalva ligetén sétálva egy ifjut pillantottam meg, ki már ez első látáskor felette megtetszett nekem. Magas növése, fekete fürtje és hasonló zemei oly kedvessé tették őt, hogy felgerjedt bennem a vágy arra, hogy ismeretségre lépjek vele.

Midőn a nap bucsu sugárit veté a ligetre, találkoztam vele.

Megszólítottam őt! Haza kísért és boldog voltam!

Soha, de soha nem tudtam még mi a szerelem! — nem is képzeltem mily boldog-ságnak megteremtője ez, — ekkor láttam be, — ekkor hittem magamat a halandók fölé emel-kedettnek lenni, — ekkor kezdtem élvét lenni a madárdaiban és a suhogó szelő lágy morajában.

Órákig elandalogtam egy-egy kis madár-ka énekén és eme állapotom oly kedves volt nekem, hogy azt hűen leírni még ha költő lennék is, sem bírnám... Szerettem őt hévvel!

Gyakran jött hozzám, s az időt mindig oly vígan töltöttük el, hogy az órák percek-ként tűntek fel. Sokat nagyon sokat cseveg-tünk a boldogító szerelemről, szerelmünkről.

Szentessy Béla volt imádóm neve, — kiért, jobban vagyónért nemem igen sok alakja rajongott, minden szerelem nélkül.

(Folyt. köv.)

negyed órára 3 személy 50 kr. 4. A városból illetoleg a fehérhajó sarkától a gőzhajó állomásig, úgy szinte a gőz-hajó állomástól minden egyes utazó lak-sásáig — csakis a gőzhajóknak jövede és menete közti időben 1 személy 40 kr., s ha egy kocsin többen vannak kiki 30 kr. 5. Fehérhajó vendéglőtől a lökértig 1 személy 40 kr. Ha egy kocsin többen vannak kiki 30 kr. Ha azonban a kocsit a lakásra rendeltetik és onnét történik az indulás, akkor 1 személy 60 kr., ha pedig egy kocsin többen mennek egy-egy 40 kr. 6. Lökértől a városba illetoleg minden egyes lakásáig 1 személy 40 kr., ha egy kocsin többen vannak kiki 30 kr. 7. Egy egész napra — reggeli 7 órától este 8 óráig (nyáron) 7 óráig (télen) — etetésre két órai idő engedendő — egy vagy több személy 5 frt. 8. Fél napra reggeli 5 órától délelőtti 11 — v. délután 1 órától este 7 óráig egy vagy több személy 3 frt. **Általános rendszabályok.** 1-szor. Lökert és gőzhajó-állomás kivételével — e díjszabály csak Baja város sorompóin belül reggeli 5 órától esti 9 óráig kötelező, korábban vagy későbbben teendő járatok, mely a fentebbi díjszabály szerint fizetendő — a rendes díjak felével még pótlandók. 2-szor. Ha a kocsit visszamenetre nem használtatik, — e címen külön díj nem követelhető. 3-szor. A kocsit belsejében el nem helyezhető nagyobb ládáért vagy csomagért külön 20 kr fizetendő. 4-szer. A járási idő azon percztől kezdve szá-mítandó, melyben a bérkocsis állomás helyét elhagyta. 5-szor. Bérkocsisokra nézve állomás helyül az úgynevezett „Fehér hajó“ című vendéglő előtti főpiac tü-zetik ki. 6-szor. A bérkocsis köteles a vendéget az időre figyelmeztetni, — kocsit és szerszámot jó karban, lovait pedig útképes állapotban tartani. 7-szer. Min-den bérkocsis köteles egy nyomtatott díjszabályzatot kocsijában a közönség által észrevehető helyre kifüggeszteni, tartozik továbbá kocsiját számmal és lámpával ellátni és ez utóbbit nem teljes hold-fénynél az alkonyat beálltával meggyúj-tani. 8-szor. Ha a felfogadott bérkocsis a kitűzött helyre és időre pontosan meg nem jelenik, a mennyiben a felfogadást elfogadta, akár kapott foglaltó akár nem, 2 forinttól 25 forintig terjedhető bir-sággal büntetettik. 9-szer. A jártabb utcákon egyáltalán, és különösen a heti piacok és vásárok alkalmával és ott hol a gyalog-közönség tömegesebben köz-lekedik, a sebes hajtás 5 frttől 25 frt-ig terjedhető bírsággal büntetettik. Ezen eseteken kívül is az óvatos hajtás az említett következmények terhe alatt kö-telességükké tétetik. 10-szer. Ezen vitel-ből — vagy az elősorolt rendszabályok áthágói s bármely bérkocsis által elkö-vetett zsarolás és illetlenség esetei 1 frttől 25 forintig terjedő s a helybeli szegényalap javára fordítandó bírsággal — esetleg 3 napig terjedhető fogsággal büntetendők. Baján, 1881. évi június hó 15-én.

Scheibner Gyula,
főkapitány.

A közönség köréből.*

Ma holnap a színészeti évadra kell gondolnunk, folyamodások is érkeztek be a hatósághoz, gyönyörűségére Liebnek.

A hatóság kijavította a Bárány ven-déglőt, szobát festette, csak a szinterem ha-gyától pajta minőségében.

Kérdem, szünetel-e a városi ható-ság, szintermet tisztességes állapotba hozni?

Egy színházlátogató.

* Erovat alatt a közérdekkel összefüggő köz-mények díjtalanul, beküldő felelősége mellett kö-zöltetnek Szerk.

Különfélék.

* Személyi hír. Sinkó Károly és Bodrogi Lajos tanár urak, a vallás- és köz-oktatásügyi miniszter úr rendelete folytán várakozási állapotba helyeztetvén, — a jövő

HIRDETÉSEK.

Dr. Lengiel nyir-balzsama.

Már maga a növény-folyadék, mely furás után a nyirfából folyik, emberemlékezet óta a legkitünőbb szépitő szernek ismertetik; de esodálatos hatást nyer azáltal, ha az a feltaláló előírása után vegyész úton balzsammá készítették.

Ha e balzsammal este az arcot vagy bőrt megkenjük, már a következő reggelre alig látható hártya-pikkelyek hagyják azt el, miáltal a bőr fehér és gyengéd lesz.

Ezen balzsam elsimítja az arczon a ránczokat és himlő-helyeket, és ifjai szint kölesönöz; általa a bőr fehér, gyengéd és fris lesz, valamint eltávolít minden szeplőt, májfoltot, anyajegyet, orrverességet, bőratkát és mindennemű tisztátalanságot a bőrön. Egy korsó ára használati utasítással együtt 1 frt 50 kr.

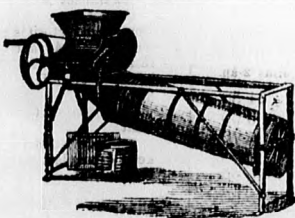
Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Buda-pesten**, király-uteza.

Raktár: **Pozsonyban: Pisztory Félix. Temesvárott: Tarozay István. Zágrábban: Mitlbach Zsigmond** gyógyszerészeknél.

Minden kiállításon az első érdem éremmel kitüntetve.

EZÜSTÉREM PÁRIS 1878.

ADA

Zala-Egerszeg

MAJ. 1. 1881.

MAJ. 2. 1881.

ARANY ÉREM.

Első díj.

BROGLE J. és MÜLLER

gép- és rosta-lemez gyára RUDAPESTEN

a Margit-hid közelében, készít

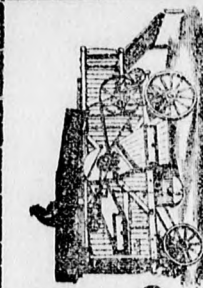
Trieuróket (konkoly választó) 6 különféle nagyságban.

Trieur hengereket malmok számára.

Koptatókat,

Szelelő rostakat,

Szitákat és rostákat cséplőgépek számára.

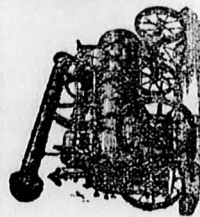

KOTZOPÁL

Ajánlja a május hó 9-án. Aán tartott ekeversenyen

az első díjjal: arany éremmel és a másodikkal: ezüst éremmel kitüntetett szabadalmazott

kettős és hármas ekéit,

továbbá:

gőzmozgonyait

fa, szén és szalmafűtéshez,

gőzcséplőgépeit

széngőztető készülékkel, a gabonát piaczképesen adják zsákokba.

továbbá: **Járgánycséplőgépeit,**

tisztító szerkezettel vagy anélkül,

rostákat, trieuróket stb.

Arjegyzékek bérmentve.

Cséplőgépek

és tisztító szerkezettel

Járgányok

mint különlegességek jótállás mellett olcsó áron készíttetnek az aushirt cégnek.

E cég már 86 jutalmat nyert, 3-at Súdneymben Ausztráliában.

Ph. Mayfarth és társa Bécs, Praterstrasse Nr. 66.

Megbízható pontos ügynökök kerestetnek.

A gyár majnai Frankfurthban létezik.

NÁNAY LAJOS

KÖNYVNYOMDÁJA

elvállal mindennemű e szakba vágó

== M U N K Á K A T ==

a legjutányosabb árak mellett.

Üzlethelyiség: Baján, Bódog-téren, Scheibner-féle házban.